

KANNONKOSKEN VUORIJÄRVET

Kannonkosken Vuorijärvien alueella on 20 eri kokoista järveä ja lampea. Vuorijärvien ketjuun kuuluu Ylimmäinen, Keskimmäinen ja Alimmainen Vuorijärvi. Vuorijoki yhdistää järvet toisiinsa. Vuorijärvien vedet virtaavat Vuorijoen kautta Vuosjärveen ja jatkavat Huopankoskeen. Vuorijärvien vesistöketju kuuluu Vuoskosken osakaskuntaan.

Ylimmäinen Vuorijärvi on noin 2 km pitkä. Sen syvin kohta on 33 metriä. Ylimmäisessä on kaksi pientä saarta. Keskimmäinen Vuorijärvi on pituudeltaan 1,8 km ja sen syvin kohta on 22 metriä. Alimmainen Vuorijärvi on 300 metriä pitkä. Koko järviketjun pituus Ylimmäisestä Alimmaisen Vuorijärven pohjoispäähän on noin 5 km.

Vuorijärvien ketjun Itäpuolella on Valkeajärvi. Valkeajärvi laskee Valkeapuron kautta Vuorijokeeseen. Vuorijärvien länsipuolella on kymmenen pienempää lampea. Lammet ovat Ahveninen, Nuottanen, Kaakkonen, Nimettömätlammit (3 kpl), Valkeinen, Salmijärvi, Lummelampi ja Karvalampi. Lakomäkeen päin mentäessä on Pieni Heinäjärvi, Heinäjärvi ja Ahveninen. Alueen länsiosassa on Pitkäsenlampi, Koukkujärvi ja Pihlaalampi, joiden vedet virtaavat Koukkujoen ja Lakojoen kautta Vuosjärveen. Vuorijärvien alueen korkeimmat mäet Näremäki, Vuorimäki ja Sarvimäki ovat yli 200 metriä merenpinnasta. Mäet ovat siten noin 100 metriä korkeammalla kuin Vuosjärven ja Keiteleen pinta.

Vuorijärvien alue on asumaton erämaista aluetta. Jo ennen toista maailmansotaa alueelta hakattiin metsää. Puut kuljetettiin uittamalla kevättulvien aikaan Vuorijokea pitkin Vuosjärveen. Sieltä puut vedettiin hinaajalla vesistöjä pitkin tehtaisiin. Vanhojen uittorakennelmien jäänteitä on vielä nähtävissä Alimmaisen Vuorijärven alajuoksulla.

Sotien jälkeen alueella oli neljä metsäkämpää, joita asuttivat metsätyömiehet hevosineen. Suuret savotat työllistivät sodan jälkeen 1960-luvun loppupuolelle metsätyömiehiä. Metsää kaatui pokasahalla ja kirveellä. Hevosmiehet ajoivat puuta laaneihin. Puut kuljetettiin uittamalla Vuosjärven rantojen laaneista tai autokyydillä puunjalostustehtaisiin. Nyt alueella on jäljellä enää Heinäjärven metsäkämpä. Ylimmäisen, Vuorimäen ja Saukkolan kämpät on purettu pois.

Vuorijärvien alueen metsät ja suot ovat olleet lähiseutujen asukkaiden marja-apajia. Kalaniemen, Niinilahden, Lakomäen, Käräjämäen ja Vuorilahden kylien asukkaat ovat käyneet sukupolvien ajan marjassa Vuorijärvien alueella. Vuorilahdelta mentiin veneillä Vuosjärven Vuorilahden pohjukkaan, josta jatkettiin sitten kävellen Valkeapuron kautta marjamaille. Vielä nykyäänkin hyvinä marjavuosina saattaa ahkera marjastaja kerätä makoisat marjasaaliit. Vuorijärvien alue on keskisuomalaisten Lappi!

Vuorijärvien järvet ja lammot tarjoavat virkistyskalastajalle hyviä kalapaikkoja. Mato-ongellakin saattaa hyvällä tuurilla saada mukavan ahvensaaliin. Inkkarikanootilla voi lähteä vaikka yöreissulle Ylimmäisen saariin. Tosin nukkujan yöunia voivat häiritä läheisten lampien kaakkureiden huudot. Keskimmäisen Vuorijärven pohjoispään lähellä on nuotiopaikka ja pöytäryhmä, jossa retkeilijä voi käydä paistamassa makkarat ja nauttia eväistä erämaajärven rannalla.

Vuorijärvien erämaisella alueella viihtyy monenlaisia metsän asukkeja. Alueella on hirviä, karhuja ja ilveksiä. Ahmankin jälkiä on nähty talvella. Eteläisessä Suomessa harvinainen kuukkeli elelee metsän siimeksessä. Pienemmillä lammilla raikavat kesäaikaan kaakkureiden kantavat äänet. Alueella on myös havaintoja maakotkasta. Keski-Suomen maakuntalintu metso viihtyy näissä hiljaisissa metsissä.

Kalastajalle, marjastajalle, sienestäjälle, retkeilijälle ja kaikille luonnossa viihtyville Vuorijärvien alueen luonto tarjoaa mieleenpainuvia kokemuksia keskisuomalaisessa metsämaisemassa. Lapin ohella erämaisen rauhan tavoittaa Keski-Suomen sydäimestä.